

מכות במישטרה (3)

שימעון צפר (משמאל) אושפז בבית חולים אחרי שהוכה, לטענתו, בידי שוטרים, חודשים ספורים אחרי שעבר ניתוח מסובך - אך פרקליט המדינה הסתמך על בדיקה פנימית במישטרה, שקבעה כי צפר „פצע את עצמו...”

הכל נשאר במישטרה

ר 5 במאי 1978, בשעות הערב, הניחה המישטרה ידה על שימעון צפר. השוטרים, ביניהם אנשי יחידת המודיעין של פתח-תיקוה ורמלה, פרצו לסככת אבטיחים בראש-העין, שבה נימנם, לדברי ריו, העירו אותו בצעקות ותוך משיכה ב"שערותיו ופקדו עליו להציג את תעודת הזהות שלו, ללא הסבר כלשהו. צפר אמר כי התעודה נמצאת במיזנון שלו, במרחק 50 מטרים מהמקום, וביקש לנעול את נעליו, אך דבריו לא שיכנעו איש. החוקרים, רובם לבושים אזרחית, טיפלו בו, לדבריו, בשיטה משלהם. הם בעטו בחזהו ובבטנו, וכמעט רוצצו את גולגלתו בנעלי הספורט שלהם. איש מהם לא הציג בפני צפר צויהיפוש ולא גילה לו מה בעצם מחפשים. חמישה חודשים לפני כן עבר שימעון צפר ניתוח-לב. רסיס של רימון, שנורק למיזנון שלו, נתקע בחזהו וגרם לדימום בקרום הלב. הניתוח המסובך הציל את חייו.

השוטרים המכים — לפחות כמה מהם — ידעו זאת. הם עצמם באו לחקור אותו בבית-החולים שבו נותח, אך עובדה זו, לדברי צפר, לא הצילה אותו מנחת זרועם של השוטרים. כתוצאה מהמהלומות שקיבל התעלה צפר בסוכת האבטיחים, ולאחר מכן אושפז בבית-חולים השרון.

את שהתרחש באותו הערב תיאר צפר בלשונו: הכרתי בין השוטרים את רבי-פקד מרכזי ונטורה, מפקד מישטרת פתח-תיקוה, ושוטר רים אחרים*. ונטורה, שלא היכה אותי, היה היחידי במדים. אחרי שכמה היכו אותי והתעלפתי, הם סחבו אותי לאוטו. בדרך עוד הספקתי לזהות שני אנשים: תושבי המקום, ואמרתי להם: „אתם עדים.” בתחנת מישטרת פתח-תיקוה הורידו אותי מהרכב, וסחבו אותי על הכתפיים, דרך הכניסה האחורית, לחדר בקומה ה' שנייה. אבל גם שם לא הפסיקו, בעטו בי

* שמות השוטרים שמטר שימעון צפר שמורים במערכת.

בפרצוף. תקום תקום, אמרו לי, אתה על הרגליים, תלך לבית-חולים, אחר כך שוטר אחד הביא לי תה, כשאני עוד על הריצפה, ומוזג לי אותו לתוך הפה בכוח, כשאני חצי מעולף.

היה כבר מאוחר בלילה. אחד תפס אותי בשתי הרגליים והשני בצווארו. הורידו אותי דרך הכניסה האחורית וזרקו אותי על הריצפה של רכב המישטרה, כאילו אני שק נפוח.

הביאו אותי לבית-חולים והאחות שאלה: „מה קרה?” אמר השוטר: „הוא סתם נפל, רב עם מישתו, הוא שיכור, תבדקו אותו.” בקושי אמרתי לאחות שאני רוצה לראות דוקטור. בנייתוח כמו שעברתי צריכים לע" שות בדיקות. הדוקטור הגדול בא, בדק ונתן הוראה להכניס אותי לאישפוז במח" לכה.”

עד כאן דברי צפר.

בבדיקה מדוקדקת שערך ד"ר אלכסנדר פודליפסקי, רופא פרטי, התגלו מימצאי פגיעות — שטפידים ורגישויות במצח, בעין, בצוואר, בכתפיים, בשכם שמאל ובברכיים, וכן „רגישות באיזור צלקת אחר ניתוחים בחזה שמאל.”

מייד אחרי המיקרה שוחרר שימעון צפר מבלי שייחקר.

טוען עורך-הדין של צפר, אברהם אורן: „השוטרים עצמם נבהלו ממעשי ידיהם, ואחרי שהוברר להם כי הפעם הפליאו

מכותיהם עד שהנתבע נזקק לאישפוז בבית-חולים, נועצו ביניהם בחוץ והחזי לטו להמציא אצבע של חשיש. מרשי כבר שהה בטטיקית הצמד במשך כחצי שעה, לשם הועבר מסככת האבטיחים, ולפתע הופיע אחד מאנשי המודיעין ו הודיע כי מצא בסוכה אצבע של חשיש. אותה שעה נאנק מרשי מכאבי תופת ב" סטיקיה שלו. נראה שמצבו, על סף איבוד הכרה, הוא שהמריץ את השוטרים לשתול אצבע בסוכה, אם אומנם נמצאה שם כזאת.

אצבע

נסככה

5 מרשי אין שום חזקה בסוכת האבטיחים, ובעת שישן שם מעט, לא מצאו השוטרים דבר. נראה כי אצבע זאת היא אחת מאצבעות החשיש שמצאו הר שוטרים בפשיטות שערכו בערב קודם לכן, אולם כדי לתת גושפנקה חוקית ל" מעשיהם הפסולים — כל האמצעים כש" רים.”

האשמה זו פורטה במכתבו של עורך- הדין אבנר אורן ליועץ המישטרי ל" ממשלה דאז, הפרופסור אהרון ברק, זמן קצר לפני שזה סיים את תפקידו. אורן ביקש מברק לעבור בעצמו על תיק ה" חקירה של הקצין הבודק.

הקצין הבודק שהתמנה מטעם המיש" טרה לחקור בפרשה היה רבי-פקד יוסף בן-אהרון. במהלך החקירה נערך מיסוד זהוי בתמונות של השוטרים, שלטענת צפר היכו אותו, ונחקרו אזרחים ושוטרים שנכחו במקום. המסקנות לא הביאו, כמו" כן, לשום פעילות מישפטית נגד השוט" רים.

שר-הפנים בורג עם המפכ"ל תבורי (משמאל) וקציני-מישטרה המישטרה מתנגדת להפקת החקירה